

ANY VII

BARCELONA 20 SEPTEMBRE 1894.

NÚM. 316

LA FOMENSA

SETMANARI CATALÀ

10 centims lo número

La calor ja 'ns ha fugit
y mes, al dematinet;
hi ha horas que fins tinch fret
per tot, menos en lo... pit.

CRÓNICA DE LA SETMANA

AGAFO la ploma ab mitja por, solzament al pensar que, dadas las sanguinarias ocurrencias d' aquets últims días, pot molt bé convertirse en arma homicida que acabi ab un moment la meva existencia, ó be que 'm salti del tinter un diputat encasillat y prenentme per vot 'm clavi una mossegada y 'm deixi impossibilitat, ó bé algun subjecte encasullat que podría ser vicari de la Barceloneta y perque hi dit aixó ó alló 'm proporcioní un municipal que m' ensenyi el cuartelillo, que francament no tinch perque visitar-lo.

No 's pot agafá un diari sense que no 's llegeixin desgracias y mes desgracias, assessinats, suicidis, incendis devastadors que duran días y mes días, destruhint poblacions y causant innumerables víctimas, es á dir, tot noticias que fan esgarrifar al mes refractari á aquesta manifestació del sistema nerviós y capassas de fer enternir á la meva sogra, cosa que solzament puch lograr quan li trepitxo l unyero.

Sort que de tant en tant ens fan riure alguna mica ab la nova d' un nou pretendent á la corona de Fransa ó be ab la de la conversió del diputat Junoy y del anarquista Salvador. Jo m' esplico perfectament que la mort d' un pretendent á un trono 'n fasi sortir un altre, ó dos, ó mes; que un acta de diputat á Corts converteixi no ja al Sr. Junoy, sino al mateix Mahoma que prengué carta de naturalesa en lo nostre país; pero lo que no m' esplico y perdoni la companyia de Jesús, es que l' anarquista Salvador s' hagi convertit, y consti que no n' havia parlat antes perque tenia assumptos de mes importancia de que ocuparme. Lo mes probable es que 'l tal Salvador s' estigui rifant á tots los que 'l rodeijan, en vista de que fentho aixís 's dará la millor vida possible, compatible ab sa trista situació y ab l' esperansa (que may ningú la pert) d' un indult que, tal volta, haguera obtingut ab aquest medi de propaganda, á no tractarse d' un atentat tan horros, y ¡ojalá! li vingués l' indult, no perque simpatisém ab las ideas anárquicas ni molt menos, sino perque abominém la pena de mort, sigui per qualsevol delict.

A la conversió tan *expontánea* del tal Salvador, no podía darseli altre explicació que la lectura d' un llibre y aquest ha sigut nada menos que *El Criterio* de Balmes, sense mirar que per compendrel s' ha de comensá per tenirne de criteri y á mi ningú 'm convenserá de que hi hagi cap criminal, ni anarquista ni sense serho, que 'n tingui ni una molécula; pero vamos suposem que s' hagi verificat lo miracle. ¿Quin es l' home que, sentint naixe dintre son cap los sentiments honrats, no s' horroritza de si mateix, al recordar crims tan inmensos que no li poden dar un según de tranquilidad? Donchs no, lo convertit dorm molt bè, menja ab molta gana y 's fa acompanyar per un escarceller per si acás lo menjá es envenenat no anarsen sol al altre barri.

Aquest sol modelo de beática conformitat, val un imperi,... convens á qualsevol.

ESTUDIANT.

A un lloer

GOL-LOCAT dintre 'l bosch, passas centurias
sens qu' ho sábiga 'l mon
y á cada primavera treus florida
que llensa grata olor.
Oh, tú no vares naixe ab bona estrella
com aquell tan ditxós
que la testa d' Homero y Tasso, un dia
va coronar ab goig.
Tú y igual que jo viurás tota la vida
oblidat de tothom
hasta qu' el temps, robantnos la existencia
nos reduheixi, á póls.

J. TARRÉ Y R.

Medalla nocturna

CARA

MOLT aprop de la mar vella,
quan mitja nit ja ha tocat,
ab un cert lloch amagat
conversant hi há una parella.
—¿M' estimas, Pepet?—diu ella.
—Ab lo cor plé d' ilusions ..—
diu éll, calmant sas passións
al veurerla tan hermosa,
y 'l soroll s' ou d' una cosa
com si fossin dos petóns.

CREU

Un home entre la foscó
s' hi presenta al seu costat,
venjant l' honor ultratjat
repartint cops de bastó.

Corrents ne fuig l' aymadó
com si fos un criminal,
deixant allí per final,
d' un marit l' honra tacada
y una dona desmayada
al brás d' un municipal.

M. GARDÓ FERRER.

*
**

LA lluna platejada,
los seus raigs ens envia;
y dissipant las sombras
ne fa de la nit, dia.
Y en tant que 'l riu mormura
cantadas amorosas,
las nostras follas pensas
divagan silenciosas.

Lleugas l' espay crusan
y un sol desitj las guia
desitj que al cor que pena
reporta la alegría.

Juntarse es lo que buscan
¿Qui sab si ho lograrán?
si acás obtindre'ho poden
¡Oh Deu com gosarán!

J. ROIG CORDOMI.

! ADEU SIAU !

ADEU SIAU Barcelona
la hermosa ciutat comtal,
la perla mes rica y bella
que besa joyós lo mar,
que á la costa catalana
tantas bondats bè donant
y fa qu' enveja li tinguin
los pobles d' ell apartats.

Adeu ciutat enginyosa,
vivaratxa sens igual,
la que té de nit y dia
sempre sos fills treballant,
perque als espanyols exemple
de bons feyners pugan dar
y 'ls del Govern forsas céntims
puguin cobrar descansats.

Adeu Rambla de las Flors
plena pels quatre costats
de grossas y finas caras
de minyonas y soldats,
que, després de fer gran gresca
sobre 'ls tarugos plantats,
ells y los cistells ab ellas
van lo dematí al mercat.

Adeu monument de 'n López
consérvat ferm per 'qui baix;
aveyám si quan jo torni,
que compto no será may,
té puch trobá á cent mil lleguas
del siti qu' estás alsat
y en lloch teu altre patrici
de una gloria mes real.

Adeu ciutat de los *comptes*,
adeu Casa gran y Encants,
adeu carretó dels gossos
y *guras* braus y lleals.
Adeu pátria dels Murullas,
Garbats, Sastres y Barbiáns
y altres *maestros* de punta
que 'n lo toreig furor fan.

Adeu cafés, adeu fondas,
y caríssims restaurants,
y teatros hont s' hi veuhen
moltas pessas per un ral.
Aur carrer de Mendizábal
que semblas un *melonar*,

ja que entre melóns y escándol
difícil se fá 'l passar.

Adeu aucells que á la Rambla
del Centro passeu los anys
llensant desde 'ls arbres, *bolas*,
qu' embrutan als viandants.

Adeu tartanas, tranvías,
cotxes, ómnibus, y á más
velocípedos y carros,...

no vull que 'm trenqueu lo cap.

Adeu banchs que pels passejos
y plassas sou col-locats;
sempre en ma pensa tindré
vostres serveys estimats
puig sens vosaltres no haguera
la pólvora jo inventat,
ni 'l ferro-carril, telégrafo,
ni tampoch la sopa d' all.

Adeu café que 'l nom porta
d' un insigne comerciant (1)
casi ploro perque 't deixo
pels bons ratos qu' he passat
vejent ballar las sardanas
que desfán entussiasmats
molta gent d' aquí, y de Gracia
y també de l' Ampurdá.

Adeu voltants de Dressanas,
centre dels desocupats,
hont s' hi veuhen á tot' hora
saca-muelas, *saca-rals*,
cocos, dátils y taronjas
y *charlatans* afamats
que van omplint las carbassas
dels que 'ls volen escoltar.

Adeu simp'tichs patriotas
coneguts dels xichs y grans...
'l Y-era-bó, 'l noy de To.ia.
y Girona 'l prim y llarch.
Adeu banda dels plumeros
(álias) la municipal,
bufeiu sempre, toqueu forsa
no 'l *dos*, sino pessas, balls.

Tranvia de Sant Andreu,
adeu, y 'l tren de Sarriá;
feu que jo may mes llegeixi
ni un sol mort, ni un atentat.
Adeu *Diluvio* y *La Esquella*

(1) Guell

no us enfadeu tant y tant,
puig sembleu dos bugaderas
fetas un'orga de gats.

Adeu Parque, adeu Cascada
y peixos vermells y blanchs
y ánechs, micos, gallinas,
llores muts, y xarlatans
Adeu lleóns, llops, panteras,
avestrussos y elefant...
sobre tot sigueu mes *fieras*
y no patiu tanta fam.

Adeu, ma bella estimada,
la del rostre angelical,
la noya mes xula y maca
del carrer de Plegamans;
adeu, y no ploris gayre;
resa á Sant Semproniá
que es lo patró de las nuvias
que 's quedan sense galán.

Adeu població modelo
de pau y tranquilitat
la que 'n lloch d' esser d' Espanya
sembla ser del Indostá
ja que no passa cap dia
sense haverhi assassinats,
tiros, robos, punyaladas
garrotadas y atentats.

Adeu aquells que se 'n cuydan
de los carrers empedrar
los qu' en aquets uns sots deixan
capassos per posá un pá.
Adeu, adeu Vallvidrera,
Horta, Las Corts, Hostafranchs,
adeu plassa Catalunya
y sumptuós Miramar.

Adeu castell de Montjuich,
guarda ben bé á la ciutat
perque cap pajés de fora
no la prengui per assalt,
y esperam fins que jo torni
que será dins dos cents anys...
puig me 'n vaig... á Badalona
á menjá una sopa ab rap.

R. BALCELLS BELLVÉ.

BADALLS DE GRIVI

La mormuració es un vent que sempre vé contrari.

Mentres hi hagi reos hi haurá verdugos.

Hi ha donas espaviladas que no saben compendre
quan fan un papé ridícul.

Pera ser bon comerciant s' ha de ser ben dolent.

Respecta á tothom y 't respectarán.

UN A. VENDRELLENCH.

¡LO GRAN SASTRE... D' ESCALETA!

—¿Veu quin modo fa d' arreglar-me la roba vosté?
Lo seus remendos no duran quatre días.
—Pero ¿ahont! anéu ab aquest lleó?

Patcherz

TIPOS

—Aquest bestia, lo qu' es pel rengló de femellas no cal que 's queixi de la Providencia.

—Es clar que Eva havia de ser pura... sino que l' hagués freigida ab la serpent...

—Es trist passá la vida netejant lo qu' embrutan los altres.

—Sempre que predica 'l pare Miquel no hi ha mes ánimas que las del purgatori.

Las primeras aurenetas

MOLÈM dir los que ja tornan de fora, perquè, senyors, encare qu' estém á l' estiu y per lo tant, que fassi bastanta calor, ja hi ha gent que torna. Aquets son los que van sortir primerenchs ab los comptes equivocats y han fet curt.

Ahir vaig quedar parat al veurer pararse un cotxe de familia devant de la porta de l' escaleta y baixá d' ell la familia del tercer, segona.

Al *aparse* lo senyor Oliveras (té la desgracia, en concepte meu, de portar aquest apellido), aclarimho: De tots los *oliveras* que he conegut la major part son *quilis*; serà casualitat, ja ho crech, pero aixó m' ha fet formá mal concepte del Oliveras en general. Los bons d' aquest nom que 'm perdonin, que no parlo d' élls.

Donchs, sí, surt del cotxe lo senyor Oliveras, qu' es del catálech dels *predisposats*, y alsant la vista va veurem en lo balcó tornantse al mateix temps roig com un tomátech de courer.

Ni va aturarse á donar la má á la senyora Tecla, la seva dona.. ¡Tecla! (quin altre nom de mes mala astrogancia!) quatre n' he conegut y totes quatre han mort de llúpias en lo *recte*.. En fi, deixemnos de nomenclaturas ja que un dia vull dedicarhi un article.

Donchs, com deya, sense que lo senyor Oliveras dés la má á la Sra. Tecla, va desapareixer dintre de l' escaleta y als dos minuts ja trucava en lo meu pis.

Obrir jo la porta y tirarsem als brassos va ser cosa d' un tancar y obrir d' ulls; encara 'm cou l' espinada del cop de cartera de viatge que 'm va dar al donarme l' abraçada.

—¡Ay Sr. Serrallonga! .. may mes! may mes!

—Donchs, ¿qué li ha passat?

—Ja no 's pot sortir... tot costa un ull de la cara!.. Las pessetas sembla que tingan alas y fugin de la butxaca. Abans un s' atipava d' estar á fora y encara 'n sortia mes económicament qu' estant á casa, pero avuy en dia vagi allí ahont vagi no mes arriba á un mateix punt; á *Sierra Morena*.. May mes, senyor Serrallonga, may mes! Prefereixo cada diumenge anar á donar un vol per la montanya Pelada ó Vallvidrera, que pera renovar l' ayre dels pulmóns ja n' hi ha prou.

Y una llágrima com una monjara rénega va caurem demunt lo palmell de la má que semblava que sortí del foch.

—Home, senyor Oliveras, me sembla que no n'hi ha per tant.

—¿Que no n' hi ha per tant? va exclamar mirant de regull cap á la porta del pis... Demá li explicarè... ara ella sospitaria.

—Com vulgui.

—Ara vuy adelantarli sols que, aquest any á mes de deixar los quartos á Sant Hilari, crech que hi he deixat..

—¿Qué? .. acabi.

—¡L' honor!

—¡Qué diu!, l' honor?

—Sí... Jo crech que me 'l té 'l cuyné de la fonda hont estavam.

—¡Senyor Oliveras!...

—Las senyas son mortals!

—Pero...

—Lo mellor tall de la fonda era per nosaltres.

—Aixó si que...

—Y quan vaig voler darli la propina va retxassarla dihentme: —Vágissen... ja estich suficientment pagat.

—¿Per qué no li demanava explicacions?

—Per pòr de que me las donés.

—¿Y ella qué hi diu?

—Ella no mes de temps en temps sol tenir bascas.

—¿Qué vol que li diga, senyor Oliveras? Jo en lo seu puesto y ab lo que 'm dia d' aquest cuyné, abans de sortir de Sant Hilari l' agafó y m' ho confessa tot ó 'l mato.

—Cóm ho diu vosté... Y si després lo mon se 'n entera y la taca s' escampa y surten cosas que 'm convé estigan ocultas?

—Ara si que no l' entench.

—Es que jo ab la dona del cuyné... ¿sab? y com que algú havia reparat algo...

—Es dir que vosté...?

—Li explicaré... la meva mare va ser enganyada per un cuyné, y lo meu pare 'm deya sempre:—¡Vénjam, fill meu!... no perdonis á cap cuyné si li pots enganyar la dona—y jo he cumpleit l' encárrech.

—Aixís, no 's queixi.

—¿Que no? Es qu' éll me va dir qu' enganyés; no que 'm deixés enganyar.

—¿Que no ha jugat may al quinto, vosté?

—¿Per qué?

—Perque han fet *ambo*.

—Donchs ¿qué m' aconsella?

—Ah... jo? lo fet, fet; y d' aquí endavant viatjaría sol y no hi hauría revenja. Ja pujaría á dalt jo quan vosté sigués fora, sempre faría algún respecte.

—¿Que sab guisar, vosté?

—Un xich.

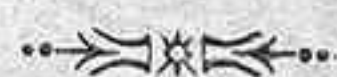
—No jugo mes.

—¿Per qué?

—Tinch por d' un *terno*.

SERRALLONGA.

PREGUNTA Y RESPUESTA

—M' extranya molt, de que are no fassis igual que abans.

—Veurás, la cosa es ben clara: tinch acabats los pinsans.

BERNABÉ LLORÉNS.

A LAS NOYAS DE SANS

¡AGAFEUME!

(Premi en lo Certámen literari del «Foment Catalá», de Sans)

D' Hostafranchs á la Bordeta;
de la Creu (1) á Hospitalet,
no trovaréu altre jove
de prendas com las d' aquet...

Aquet soch jo: soch molt franch:
al pá, pá; lo qu' es vi... ayga.
Penso declararme avuy,
noyetas, cayga com cayga.

He despreciat á dotzenas
de proporcions y sorts grans,
perque he fet la prometensa
de vení' é casarme á Sans.

Ab las ganas que tragino
de trobar dona aviát,
vaig á fervos mon retrato
per si 'n trech bon resultat.

Tinch 25 anys complerts;
no tinch mare, ni germana;
y tinch torre al Poble Nou;
y molta terra á la Habana.

Soch guapo, (mal m' está 'l dirho)
bon xicot, (modestia apart);
vaig á missa cada festa;
no renego, (¡Deu me 'n guard'!)

Retingut fins al extrém,
los vicis no 'm fan la llesca:
gasto pacatillas de
sis y mitj, y mistos d' esca.

No 'm deixo 'l ral, per estalvi;
empró 'l barbé 'm fa rece!;
m' afayto cada setmana
jo sol á pel y á repel.

En quant á bonas costums,
ningú m' empeta la basa:
si per cas surto, de nits,
á las quinze en punt, á casa.

Prench xacolata de pela,
y café... de carretó;
y m' enllustro las sabatas;
y no gasto mocadó.

La xicota que m' agafi,
la sort que tindrà no sab:
la vritat; mentres trevalli, (2)
no tindrà cap mal-de-cap.

Mon génit la ha de tenir—
lo que 's diu—sense cuydado,
perque, sabentme portar,
no 'm cremo... (quan no m' enfado).

A n' els gastos de la casa
no li posaré may fré;
que gasti tot lo que vulga...
mentres que no 'm falti ré.

Que vesteixi com li sembli,
si no havém de viure estrets,
pró, que no 's posi sombrero:
á casa, no hi vull barrets.

Per menjar, no 'm vindrá á una
del dormir, ja 'n parlarém; (hora,
de 'l demés... etcetra, etcetra;
vull dir jo, que... ¡ja farém!

.....

Vamos, tontas, agaféume:
no 'n passan de sorts tant grans.
Vaja, aprofitéu la ganga...
Féu l' ull viu, noyas de Sans!

PEPET DEL CARRIL.

(1) Cuberta

(2) Ella; jo no.

Preguntas

- ¿Quina es la bestia mes avara?
—Lo meu.
—¿Y la planta mes generosa?
—Lo tè.
—¿Y lo mes dropo del mon?
—Lo ca-fé.
—¿Que es lo mes negatiu?
—El ca-nò.
—¿Quina es la montanya mes d'arrata?
—El Mont-seny.
—¿Y la que ha dat mes feyna als fustés?
—El Mont-serrat.
—¿Quins son los reys mes estimats del poble?
—Los de cartas.
—¿Que es lo que may es vell?
—La nou.
—¿Quina es l' inglesa tisica que acaba de morir á mans d' en Sagasta?
—Mis-tos.
—¿Que hi ha al *Eden Concert* que sigui també al cementiri?
—Calaveras.
—¿Que tenen de comu 'ls esperitistas y 'ls que van á la taberna?
—Lo beure esperits.

A. PALLEJÁ

Ja ho sé...

JA ho sé ja, nineta hermosa,
qu' ets de totas la mes bella,
que ta fragancia es de rosa,
qu' ets ben be una maravella.

Ja ho sé que ta cabellera
es de filets d' or formada,
que n' es ta boca encisera,
que ta pell n' es satinada.

Ja ho sé noya, que 't dius *Pura*,
qu' ets de per' llá Alpujarra,
que mes que *pura* ets *impura*
y que tens... pro molta barra.

GUERRITITA.

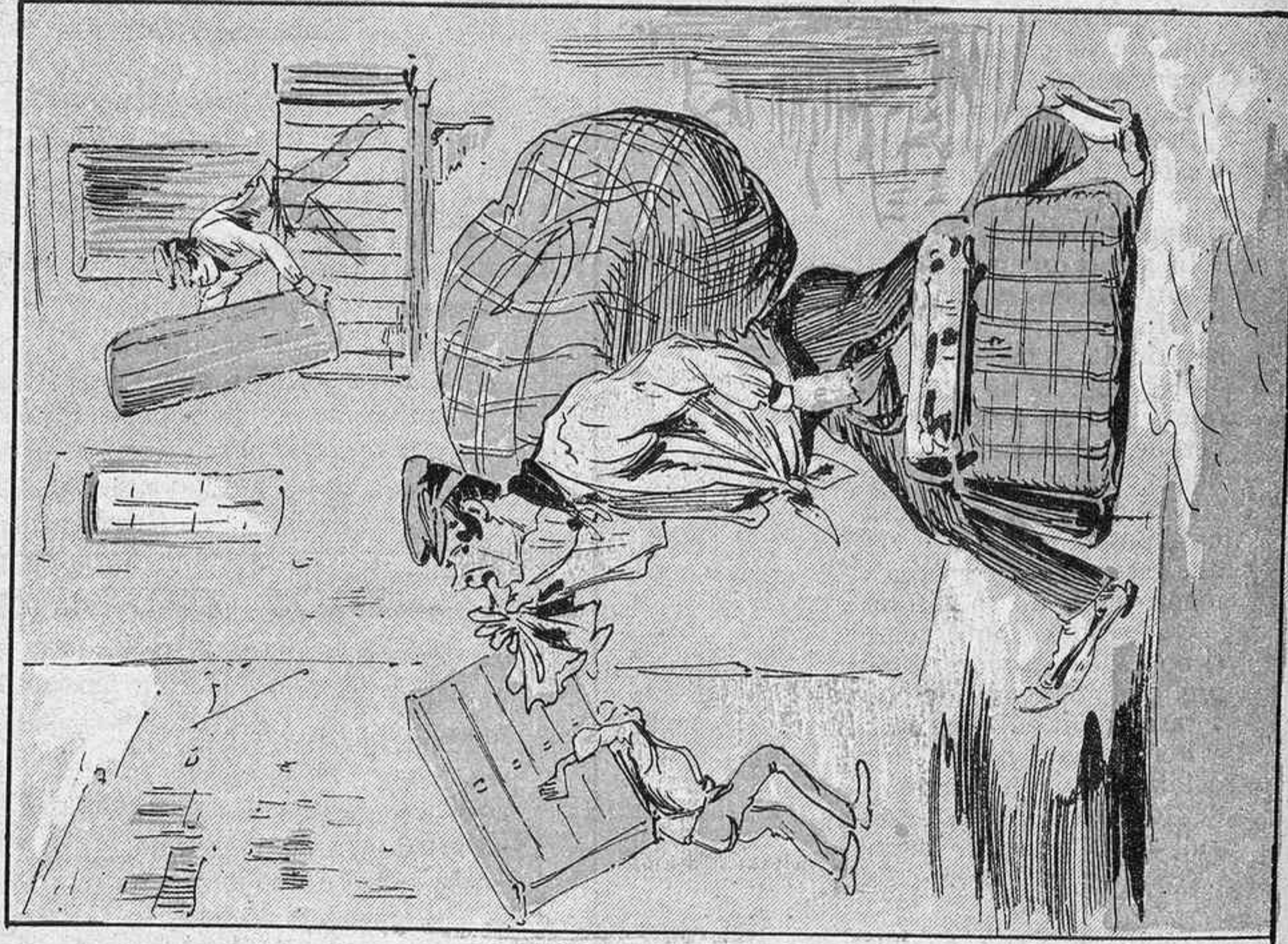
Amor musical

UNA noya com un sol
vareig coneix temps *fa*
tenia 'l dó de cantá
lo mateix qu' un rossinyol.

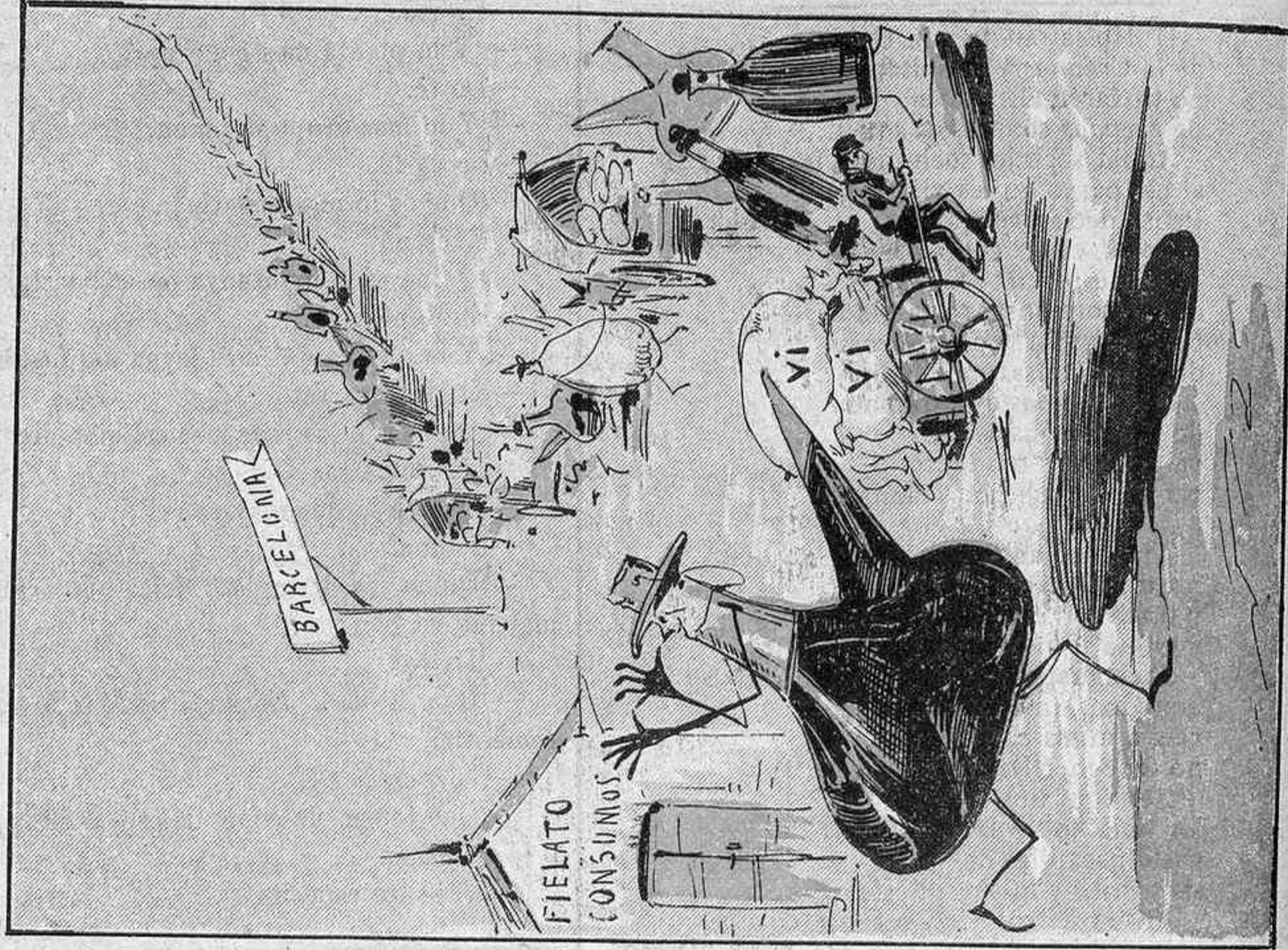
Com tenia molt diné,
y jo era un pobre pelat,
si la tenia al costat
jo no gosava á dir *re*.

Y si may *re* li vaig di,
tot estimantla ab excés,
tou per la por que 'm digués:
—Vostè no es pas prou per *mi*.

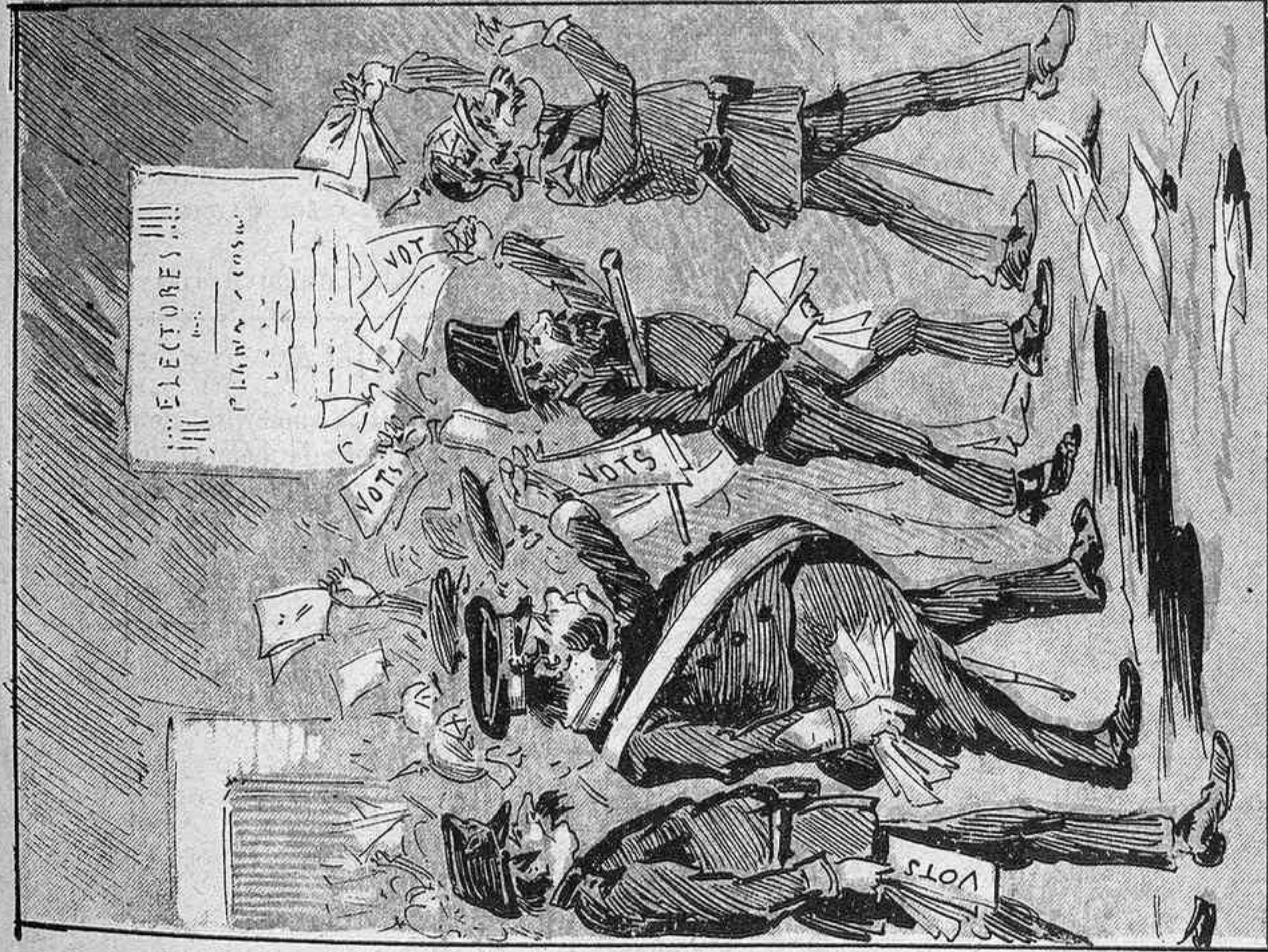
LLUÍS MILLÁ

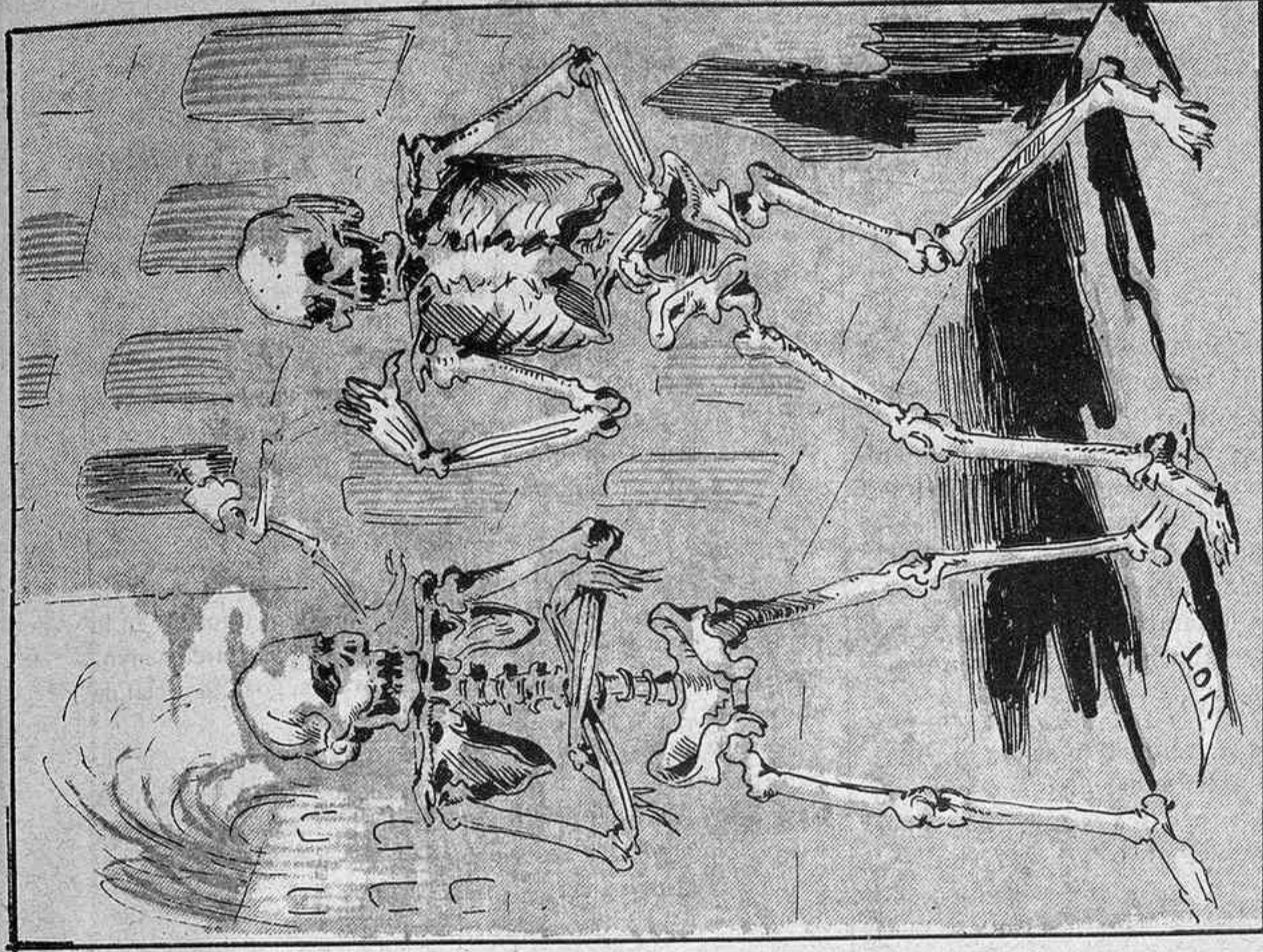
—¡Ché recrostons! Asó es una vinyal... Vuy si que podém desembarasar los pisos sense canguietis y fer algún atracol! ¡Tots los guras tenen faena apuntalant deputais!

Era de veure, aqueixos días la professó de matute que desfilava impunement per devant de las llodrigueras dels burots. ¡Altra feyna hi ha que punxé sárrias, quan hi ha eleccions!

Aspecte de un col·legi en lo punt culminant del entussiasme electoral. Las candidaturas entran a l'urna de vint en vint.

— Escolta, Biel: fa vuyt anys que soch aquí y ja m'han fet votar trenta sis vegadas, prometerme en cambi un ascens... ¡Encare es l' hora que no m' han tocat dels nitxos de baix de tot!

PRINCIPAL

Dissapte obrirá sas portas ab la companyia Tubau-Palencia, de la que forman part coneguts y reputats actors entre ells la senyora Alvarez y 'ls Srs. Vallés y Manso.

Lo repertori que anuncia es lo conegut de dita eminent actriu y entre las novas que prepara, además de las mes modernas del teatro francés, hi figuran *Luisa Parquet*, del malográt escriptor Sr. Bofill; *Nieves*, del Sr. Palencia, y una sobre la obra *Pequeñeces* del Pare Co'oma.

Creyém que será fructífera la campanya que dita companyia farà entre nosaltres, de lo que 'ns congratularém.

NOVETATS

Concorregudas en extrém se veuhen totas las funcions y en vritat que son mereixedoras de tal distinció ja que al acert ab que son representadas per sos executants y notablement dirigidas per lo mestre Gould (fill), s' hi deu agregar que l' *elenco* es numerós, puig ne forman part dos tiples dramáticas y quatre primers tenors, cosa no vista en teatros de primer ordre, y, per lo tant, molt menos en los de ópera económica.

Las últimas óperas representadas han sigut *Un ballo in maschera*, havent sigut sos héroes la tiple Sra. Carolli y lo barítono Sr. Mestres, a tista que cada dia se li observan nous adelantos y verdader estudi dels personatjes que se li confian, y *Poliuto*, haventshi distingit la Sra. Aymó y lo ja dit Sr. Mestres.

ROMEA

Dissapte obra sas portas, y á pesar de ser lo teatro típich catalá, inaugura ab funció castellana tan antiga y coneguda com es *Adriana Lecouvreur*, en que farà son debut (estil modern, pero no catalá) en aquest teatro, la eminent actriu Sra. Carlota de Mena. A continuació s' ertrenará lo juguet del Sr. Soler de las Casas *La font d' en Bori*.

La companyia es casi la mateixa de l' any passat, sufrint la eliminació del actor de carácter Sr. Martí (porta-veu que sigué dels companys á la empresa en la temporada última,

y que ha trobat la recompensa ab las dimissorias), sent substituït per lo actor Sr. Serraclara.

Bona sort y millor acert que en la temporada passada, es lo que desitjém á la empresa Torrens, Soler y C.^a.

TIVOLI

Miss Robinson tots los días y casi surt á plé per representació.

Han comensat la tanda de beneficis ab lo del mestre director Sr. Pérez Cabrero, qui, además de veurers sumament concorregut, sigué obsequiat ab numerosos regalos.

En obsequi al beneficiat, hi prengueren part la tiple y baix d' ópera respectivament Sra. Ruanova y Sr. Visconti, despedintse, si aixís pot dirse, de dit género teatral, ja que contractats per lo Sr. Elias, formarán part de la notable companyia de sarsuela espanyola que ha contractat.

Pera divendres s' anuncia 'l benefici de la primera actriu cantanta (ja no li diuhen tiple) Srta. Martínez Perlá, ab l' espectacle *Miss Robinson*.

CATALUNYA

També lo dissapte inaugura la temporada ab companyia lírica que será dirigida per lo Sr. Cerbón, figurant en lo personal la tiple desconeguda de nostre públich senyoreta Arana, que á jutjar per los cartells, gosa lo dictat de eminencia.

Lo repertori que s' anuncia es sumament halagador, figuranthi *Zaragüeta*, aixerida comedia en 2 actes del senyors Carrión y Aza y que sigué l' éxit de la temporada passada es lo *Lara* de Madrit, obra que la Empresa d' aquest teatro te lograda la privativa en nostra ciutat.

CONCERTS D' EUTERPE

Dilluns próxim tindrà lloch l' últim de la present temporada y que la societat ha destinat en honor y benefici de son aplaudit mestre y dtrector Sr. Goula (fill).

No duptém veure un plé, ja que lo talent de dit mestre y pericia ab que ha sapigut portar á dita societat, desde lo día que s' encarregá de la direcció, apartantla de son defalliment que hi anava á passos agegantats y dantli nova vida com en sos millors temps, se fa mereixedor de tota classe de distincions.

UN CÓMICH RETIRAT.

BIBLIOGRAFIA

Lo Sr. Juliá Carcassó, ha tingut la amabilitat de remetre'ns un exemplar de sa humorada cómica lírica titlada *Alí-Oli* estrenada ab extraordinari éxit en lo Jardí Espanyol en lo 4 Agost últim.

Li remerciém l' envío.

Litografía Barcelonesa

DE

Ramon Estany

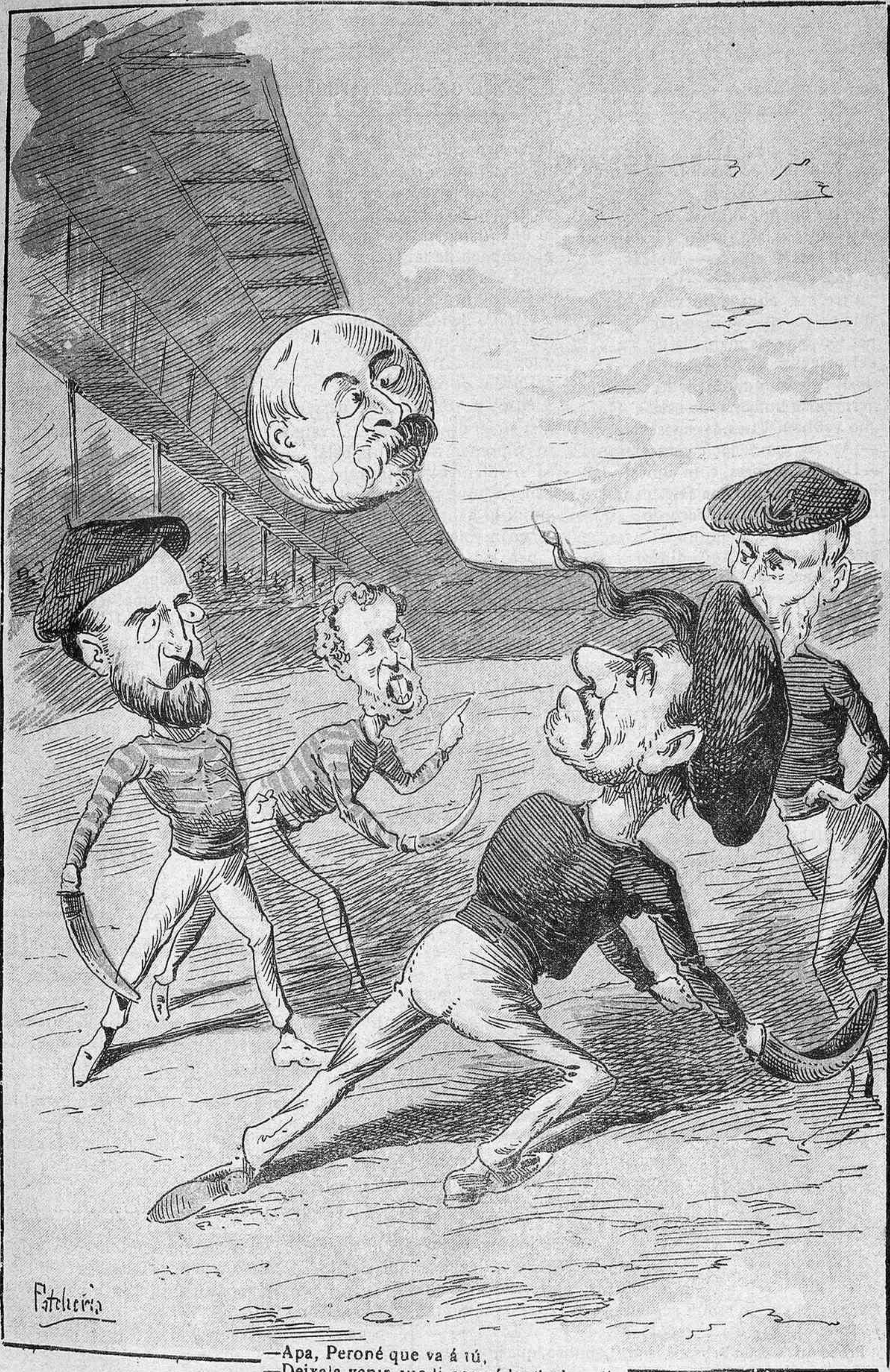
5. S^a Ramon. 5.

Barcelona

ESPECIALIDAD en GROMOS y RECORTES de todas clases para ANUNCIOS INDUSTRIALES,
PROGRAMAS, MENUS, etc etc PRECIOS SIN COMPETENCIA

Prontitud,
Esmero,
Economía.

FRONTON NACIONAL

—Apa, Peroné que va á iú,
—Deixala venir que li posaré be 'ls dos ulls.

'L XERRAYRE

TIPOS DEL NATURAL

¿VEUHEN, señores? L' as d' oros es la carta del devant.

Donças bueno: aquesta carta si jo vull, la faig tornar en un tres d' espasas—¡Moscal y com s' ho arregla?—Veurán 'm trech d' aquí la butxaca uns polvos que vá inventar per fer jochs de mans, la tia del besavi d' en Vinyals; 'ls hi tiro ab molt cuydado, *desprensas* bufo y... ja está ¿no veuhen 'l tres d' espasas? —¡Ay, ay, quin joch mes estrany! —Donchs, señores, com aquest ó per l' istil, tants ne faig que ni menos m' en recordo y per xó 'ls porto apuntats en aquest tomo. Aquí dintre n' hí han cent cinquanta y tants.

Com aquest llibret ne tinch dintre la caixa, un grapat que 'm quedan dels quinze mil que vaig rebre fá dos anys de la Patagonia; *antonsas* 'ls venía á setze rals pró vaig prometre á Sant Quirse que si 'n venia en l' espay d' un any tretze mil cinchcents, despatxaria 'ls restants á benefici del públich al módich preu de sis rals.

Tal com ho vaig dir, vaig ferho. Señores, ja s' ha acabat

lo fer negoci: Avuy dia 'ls vench quasi regalats.

Ja no costan quatre pelas ni tres, ni dos, ni sis rals; ni una *llauna* ni tres *rumbis* ni tampoch ne faig pagar mitja *endola*: avuy, señores, podeu tenir per *jun rall* «la *Maga* de los misterios ó el espíritu infernal y los juegos arrancados del poder de *Satanás*»

¿Que 'n vol un? .. vá desseguida ...si es servit...¿un altre?... vaig... ¡si 'n prenen tres, mitja pela! ¡si 'n volen sis, quatre rals! ¡señores, que ja s' acaban! ¡no n' hi haurá per qui 'n voldrá! ...¿no 'n voleu cap mes? Donchs ple... pero nó: Abans de plegar (go! vuy ensenyals 'hi una cosa estupenda, colossal, simbólica, homeopática, sintética, espelusnant.

¿Veuhen aquesta capseta? per fora encare no val cinch céntims: pero per dintre no té preu, porque á dins hi ha la maravilla del sigle, *la pomada occidental*.

Aquesta pomada es feta de vint y tres vegetals; plantas que no més 's crian en l' Asia meridional ó bé al dessert de *Sarassa*

qu' es aprop del Paraguay.

Entra en la composició, además, cervell de cranch, antenas de papallona, laringe de pavo-real, potas de tortuga bórnia, brónquis de camell casat, pell de serp y altrás sustancias difícils de recordar.

Tot aixó 's posa en una olla ab dos litros d' aygua rás 's fá bullí un parell d' horas y dona per resultat aquesta pasta aromática *la pomada occidental*.

Vostés dirán ¿De qué cura? ¿De qué cura? De cent mals.

Gastralgias, herpes, duricias, sarampió, mal de caixal, anemia, anginas, berrugas, tisis, atachs cerebrals, hernias, asma, feridura, panallóns, mal de Sant Pau y altres mals que no anomeno per no ser massa pesat.

Una capsula val un duro pró, posát á regalar la daré... per quinze céntims ... Tingui... prengui... apa... au... ... vosté... vosté .. l' altre... aquell... 'l del frente... 'l del costat... ja s' ha acabat la pomada! ¡Señores, hasta demá!!

OCLIME OILL

Segueixen las punyaladas pel carrer y á domicili que dona gust.

Jo crech qu' aixó es que tots los espanyols estém aburrits de viurer y tant se 'ns endona ara com suara.

Y á fé, que no es pas que tinguém mals governs, ni que no hi hagi

feynas y ni que no brotin per totas parts *gérmenes de prosperidad*.

Proba que á Sant Sebastiá la gent, diuhen, que hi vessava

y á Biarritz y altres sitis de recreo habian de demanar tanda. Qui 's queixa, ho fa de vici.

Un cop de telas... aprofitat.

L' alcalde, lo secretari y un concejal del ajuntament de Castellar van ingressar aquets dias en las presons del partit. Darrera d' ells hi anava 'n *Jordi sense orellas*.

Lo meeting del diumenge referent a lliure cultiu del tabaco va estar animat de debó. Los oradors van deixar plenament demostrat que lo no concedir lo lliure cultiu en Espanya seria un bunyol per mes qu' algú 's cuydés de ensucrarlo.

Apa, apa que ja estém cansats de fumar... *ab pipa*.

L' ajuntament de Sitjes ha suprimit lo recarrech de 50 per cent en las cédulas d' ínfima classe.

En quant l' ajuntament d' aquí se 'n enteri, es capás de fer lo mateix.

Sino... ja ho veurán.

Lo delegat, l' administrador y varis empleats d' Hicenda en Cádiz han sigut declarats cessants á consecuencia de una visita d' inspecció.

Qui sab... Potser malas volensas.

Al picot que ha de donar lo primer cop en la delimitació de la frontera de Melilla...

—Be... si; y qué?

—Res, qu' ara li fan 'l mánech.

Dos cónsuls en cos de camisa.

Devían fer goig los d' Inglaterra y Dinamarca després que 'ls moros varen robarlos hi los chaqués en los alrededores de Casa Blanca.

Aquells moros 's burlan del mort y de qui 'l vetlla.

Lo mort no volém dir en Martí Camps.

D' aquest ja se 'n van guardar.

L' amo de la casa de Cervantes, en Valladolid, ofereix cedirla gratis al Govern.

Malaguanyada!... mes valdría pera un pobre.

Los misioners en Xina han de estar sempre sobre... las sabatas.

Los clavan cada empaitada que no hi ha modos.

Días passats lo *quefa* d' uns d' élls va escapar per miracle.

'S veu qu' ara los xinos no están per oracions.

No dirán pás qu' aquesta vegada no han sigut legals las eleccions.

No hi ha mes que mirar los resultats.

Pero per legal la d' aquell poble que no va anar ningú á votar.

D' aixó se 'n diu *donar fil* al Govern.

Fins á can *Gil*.

No van llegir la defensa de 'n Junoy per haver anat á la professó!

Jo vaig quedar convensut.

Y vostés tampoch oy?

Veyeu si Espanya es rica qu' hasta 'l mar vomita or.

A la vila de Sitjes durant los últims temporals las onadas varen tirar en terra varias monedas de valor real y arqueològich.

Ves quin' altra nació pot dir cosa igual.

A Xauxa.

La companyia del Sr. Borrás en Sabadell y Tarrassa s' está fent barba d' or.

En lo que porta de temporada ha lograt magnificas entradas.

La nostra enhorabona.

Lo Jurat del Certámen humorístich de *La Seba* nos ha remés lo seu fallo.

Las curtas dimensions del nostre periódich no 'ns permeten publicar integro lo fallo esmentat; pera á jutjar per la lectura del mateix se veu que han sigut moltas las composicions qu' han prés part en tan divertit certámen, haventse adjudicat 9 premis, dels 13 que formavan lo cartell; aixís com varis accésits.

L' acte del repartiment de premis y lectura dels travalls premiats s' efectuará lo dia 30 del corrent mes, á las 4 de la tarde, en lo carrer de Lladó, n.º 4, principal.

¡Tots los que tingan ganas de ferse un panxó de riure, ja saben ahont podran anar!

Sembla que 's presentan sérias dificultats en las reformas del Teatro Espanyol de Madrid, de manera que la inauguració de la temporada 's creu no será possible hasta principi d' any nou.

Per dit motiu la companyia Guerrero haurá d' anar á defensar las bessas per provincias uns 3 messos, abans de fer sa entrada trionfal en la vila del os.

Vaja que per aquest viatge lo Sr. Calvo, no necessitava tals alforjas ni menos haverse separat del seu amic Giménez.

Ah, si los penedits poguessin tornar á Roma...

¿Vritat que si?

Lo jove duch de Orleans parla de si un dia fos rey...

Quina cara hi deu fer lo Sr. Francisco que sembla que també creu poder serho.

Y Don Jaume 'l de la *Odisea* que diu que á n' éll li pertoca.

Sort que lo Rey de Fransa es un mito per tothom y per los tres candidats... un mico.

Diu un astrónomo berlinés que ara va debó l' acabarse lo mon dintre deu anys, nou mesos y quatre días.

Aquest sabi berlinés 'ns vol tení en berlina.

Si no 'ns en respón ab rés no 'l creurém pas.

En un poble d' Andalussia lo diumenge passat una *vaca mansa* va ensardinar á un pobre viandant.

Y li diuhen mansa...

'L que va escriurer aixó, tampoch deu saber qué vol dir ¡Eureka!...

TELEGRAMAS XINOS

Rosh-Bifh, 19.—3 matí.—Lo general japonés Got-Llha-Dell-Op ha fet fer tres mil caretas horrorosas pera espantar als xinos quan entrin en combat.

Pam-Pim, 19.—4 matí.—Lo general xino Tren-Calos ha fet fer altrás tantas caretas al igual que 'ls japonesos.

'S creu que los uns fugiran dels altres.

Corea, 19.—8 matí.—S' han trovat tres xinos assassinats en lo camí de *Ja-Vin-Drá*.

Los tres anavan ab las famosas caretas lo que demuestra que la cosa tindrà éxit.

IMPORTANTE

Se avisa á los señores que deseen obtener los tomos de LA SEMANA CÓMICA, años 1891-92 ricamente encuadernados en tapas económicas por el ínfimo precio de 7 pesetas tomo, se hallan en venta á casa de los señores

L. BENITO Y HERMANO

MARQUÉS DEL DUERO, 16, BARCELONA

donde pueden hacer pedido, y remitir su importe en libranza de Giro Mútuo lo cual se les remitirá á correo seguido.

En el propio establecimiento se hallan en venta colecciones de «La Flaca», «La Madeja Política», «Chisme», y «Mosca Blanca» á precios convencionales.

(También hay números sueltos.)

—Ja no dona gust se pare de família...
ja no 's denuncia rés

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Es bestia molt lleugera
ma primera;
Nota musical dona
la segona;
Adjetiu possessiu es
lo meu tres.
Com que 'm proposo explicá
de la xarada 'l total,
es cosa qu' en Carnaval
molta gent ne sol portá.

J. BORDAS.

TERS DE SILABAS

... ..
... ..
... ..

Sustituir los punts per lletres de modo que llegits vertical y horisontalment, digui: 1.ª ratlla: Població catalana; 2.ª: Id., Id.; 3.ª: Nom de dona.

J. SOLER

TRENCA-CAPS

Pujol Masmars
Lloret

Ab aquestas lletres degudament combinadas, donguin per resultat dugas poblacions de Catalunya.

JAPET FIGUERAS.

INTRÍNGULIS

Buscar una paraula que anantli trent una lletra del darrera, dongui per resultat: 1: Los butellers ne fan; 2: Lo que no es dolent; 3: Consonant.

MARTÍ CANDELL.

ESPATLLA CERVELLS

A.A.A.A

Acompanyar degudament quatre consonants distintas ab quatre vocals iguals y que en conjunt resulti lo nom d' un carrer de Barcelona.

JUNCÁ

GEROGLIFICH

X
D N T A D
I R I
I
D N T
I I I
T A

Un XAUXENCH.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NUMERO 315

Xarada.—Gra—no—llers.
Trenca-caps.—Marcelino.
Intrínquilis.—Malla, Mall, Mal, Ma, M
Ters de sílabas.—B I L B A O
B A L L E N A
O N A D A

Geroglífich.—Per lletres los diaris

Lit. Barcelonesa de Ramón Estany
=5, Sant Ramón, 5 —BARCELONA=